

rend uitpakken voor buitenlandse beleggers in Nederlandse bedrijven. De belasting blijft namelijk alleen bij buitenlandse beleggers kleven die relatief veilig in een mandje (fondsen, indextrackers, etf's) beleggen en/of niet de fiscale sluiproutes kunnen of willen gebruiken die voor anderen wel open staan. Inmiddels is om de dividendbelasting en bronheffing een hele industrie gebouwd, met partijen van bedenkelijk allooi zoals securities lending desks en dividendstippers. Door deze 'innovatie' is de opbrengst voor het Rijk in de praktijk per saldo gering.

KWETSBARE DELTA

Want wie dragen bij aan die opbrengst? Dat zijn enkel de 'fatsoenlijke luyden' die wel gewoon met hun aandelen willen kunnen stemmen. De mensen die in hun belastingaangifte vergeten zijn de aftrek op te nemen of door de structuur van fondsen niet zelf in staat zijn de belasting terug te vorderen. Een opbrengst met een hoge prijs voor de werking van de kapitaalmarkten in Nederland: *empty voting*, *short-sell activisme*, marktmanipulatie en – oh ja – het plotse vertrek van wat altijd de grootste multinational in Nederland was. Een gevestigde naam die leidend wil zijn in de klimaattransitie en dit het liefst vanuit onze eigen kwetsbare Nederlandse delta wenste te doen, stevig verankerd in een rechterlijk vonnis. En met politieke partijen die maar oren dat dividendbelasting een belasting voor de rijken betreft en 'dat we daar heel veel leuke dingen mee kunnen doen'. Quod non. Het is een discriminatoire belasting waarmee jaarlijks 1,4 miljard euro niet wordt teruggegeven aan onwetende buitenlanders die vertrouwen hebben in onze Nederlandse bedrijven en instellingen. Wat voor betrouwbare overheid willen we nu eigenlijk zijn? Geen belasting op vervuiling, wel belasting op vertrouwen. Mijn broek zakt af van de wrange naaktheid van de fiscale politiek.

minister-president, Mark Rutte, vanuit Glasgow 'Actie Actie Actie' prediken om oververhitting te voorkomen. Dan graag te beginnen met het klontje boter op het hoofd van de Nederlandse regering en het parlement. Decennialang is in het kader van het vestigingsklimaat alles aan Shell geboden wat binnen de regels van staatssteun mogelijk was. Geen accijns en belasting (voor Shell, noch voor vliegtuigmaatschappijen) op zeer vervuilende kerosine. Volledige aftrek binnen de Nederlandse VPB van alle verliezen op buitenlandse activiteiten, inclusief exploratie. Volledige aftrek van rente op leningen met buitenlandse dochters. Enkel over de joint venture met de NAM werd

DECENNIALANG IS SHELL ALLES GEBODEN WAT BINNEN DE REGELS VAN STAATSSTEUN MOGELIJK WAS

in Nederland daadwerkelijk passende belasting betaald. De impliciete subsidie van de Nederlandse overheid op Shells bijdrage aan het broeikaseffect is een groot offer geweest. En dan laat ik de bevingsschade in het Groningse achterland nog onvermeld. Het is wachten totdat Milieudefensie de regering aanspreekt op de houdbaarheid van het belastingstelsel richting de doelstellingen van Parijs.

En daar hoort ook de dividendbelasting bij. Nederland steunt de strategie richting een Europese Kapitaalmarkt Unie. Hierbij staat vrije toegang voor bedrijven en investeerders centraal. Daarbij passen geen dividendbelasting en bronheffing die puur discrimine-